

sygn. akt IV K 1034/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Jakub Wiliński

Protokolant Jarosław Kaczor

bez udziału prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 r.

sprawy **K. O.** urodzonego (...) w S., syna A. i B. z domu J.,

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 23 października 2016 roku w S. przy ulicy (...) podczas czynności udzielania mu pomocy medycznej dokonał naruszenia nietykalności cielesnej ratownika medycznego B. Z. poprzez ugryzienie go w udo powodując ranę szarpaną skóry uda prawego,

to jest o czyn z art. 222 § 1 kk,

2. w dniu 23 października 2016 roku w S. w Szpitalu (...) przy ul. (...), podczas przekładania go na łóżko szpitalne, dokonał naruszenia nietykalności cielesnej ratownika medycznego M. D. poprzez ugryzienie go w lewą rękę, powodując ranę skóry dłoni bez oznak krwawienia,

to jest o czyn z art. 222 § 1 kk,

I. uznaje K. O. za sprawcę zarzuconych mu czynów i na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne o te czyny warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku,

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec K. O. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 500 (pięciuset) złotych, oraz orzeka od K. O. na rzecz B. Z. zadośćuczynienie w kwocie 1.000 (jednego tysiąca) złotych, jak i na rzecz M. D. zadośćuczynienie w kwocie 1.000 (jednego tysiąca) złotych,

III. na podstawie art. 627 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach karnych zasądza od K. O. w całości na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym i opłatę karną w kwocie 60 (sześćdziesięciu) złotych, na rzecz każdego z oskarżycieli posiłkowych B. Z. i M. D. kwoty po 420 (czterysta dwadzieścia) złotych.

sygn. akt IV K 1034/16

UZASADNIENIE

W trybie art. 423 § 1a kpk zakres pisemnego uzasadnienia ograniczono do rozstrzygnięcia o konsekwencjach prawnych czynu, to jest zadośćuczynienia ujętego w pkt. I, wyroku.

W ocenie sądu warunkowo umarzając postępowania karne wobec K. O., zachodziły podstawy do orzeczenia wobec niego, na rzecz każdego z pokrzywdzonych, stosownego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Pokrzywdzeni bez wątpienia krzywd takich doznali. Z jednej strony było to cierpienie fizyczne, jakiego doświadczali, gdy oskarżony dokonywał niczym nie sprowokowanego ugryzienia każdego z nich. I jakkolwiek następstwa zdrowotne zachowań oskarżonego dla pokrzywdzony nie były donośne, to z pewnością fakt spowodowania takich ugryzień – czy to w udo, czy dłoń – skutkował bólem, a stąd dostrzegalnym cierpieniem. Z drugiej zaś strony zachowania oskarżonego realizowane były wobec osób niosących mu pomoc medyczną, które w powszechnym odczuciu zasługują na zaufanie społeczne i zaufaniem takim winny się cieszyć. Agresywne i niczym nie sprowokowane zachowanie oskarżonego było więc w stosunku do pokrzywdzonych oddziaływaniem dodatkowo krzywdzącym.

Miarkując wysokość orzeczonych zadośćuczynień sąd miał jednakże na względzie także sytuację osobistą oskarżonego. Aktualnie nie ma on żadnych dochodów, gdyż – jak podał – jest jeszcze uczniem i pozostaje na utrzymaniu matki. Nie ma jednak także żadnych znanych zobowiązań, a potencjalnie, jako osoba młoda i zdrowa, może podjąć w niedługim czasie zatrudnienie i w ten sposób pozyskiwać środki pieniężne (także w celu uregulowania należności karno-prawnych).

Ostatecznie zatem sąd uznał, iż zakres krzywd doznanych poprzez pokrzywdzonych, szacowany także zasobnością finansową samego oskarżonego, dozwala aktualnie na orzeczenie zadośćuczynień na poziomie 1.000 zł. Wobec treści art. 67 § 3 kk w zw. z art. 46 § 3 kk nie jest też wykluczone dochodzenie przez oskarżycieli posiłkowych dalszych roszczeń cywilno-prawnych od oskarżonego.